

Det hadde vært plass til mer og bedre tekst om LAWO hadde spandert et ark (fire sider) til, og omdisponert innholdet. Det er også leit at Nordstogas intelligente og virkningsfulle registreringer ikke er angitt.

I og med at dette både er drivende godt spilt og inneholder en del uvante og til dels overraskende tolkinger er dette noe du absolutt må få med deg. Ikke minst når det gjelder BWV 653, 656 og 664 - bedre kan det ikke gjøres!

* * * * *

K. Nystedt, E. Hovland, C. Baden, A. Nordheim:

Orgelverker

Harald Herresthal, orgel

Nystedt og Hovland spilt i Filipstad kyrka, 1984

Orgel: Grönlunds Orgelbyggeri (1981)

Baden og Nordheim spilt i Oslo Konsert-
hus, 1978

Orgel: Paul Ott (1978)

Simax PPC9067 (2014)

15. januar i år fylte Harald Herresthal 70 år. Herresthal er mannen som både er en svært dyktig musiker og en solid akademi-

ker, professor i kirkemusikk ved NMH, leder av Arne Nordheimsenteret, organist i bl.a. Majorstuen kirke, faglitterær forfatter med både norsk musikkhistorie generelt og en Ole Bull-biografi spesielt – det er utrolig hva Herresthal har rukket å få med seg. Og enda mer utrolig er det høye faglige nivå han holder i alle disipliner.

Simax har i anledning 70-årsdagen gitt ut en cd med eldre opptak, der Herresthal spiller verker av Hovland, Baden, Nystedt og Nordheim. Flere av verkene er tilegnet Herresthal og står (eller burde stå) sentralt i det norske orgelrepertoaret.

Egil Hovland er representert med tre verk som alle er betydningsfulle, spilt på Grönlund-orgelet i Filipstad kyrka i Sverige. Det hele starter med Toccata over *Nå la oss takke Gud*. Herresthal karakteriserer verket som Virtuoso festmusikk – hvilket det virkelig er – og spiller det virtuost og festlig. Brilljant! Men det er en voldsom kontrast i orgelet mellom pedalens gravitetiske rørstemmer og de glitrende mixturene i manual. Deretter følger variasjonene over *Herre Gud, ditt dyre navn og ære*. Herresthal spiller på et mye større instrument enn det verket er skrevet for, og viser hva som kan bo i musikken, Hovland sprenge på en måte rammen da han skrev variasjonsverket for det lille Torkildsen-orgelet (6/I+AP) til Coventry Cathedral i England. Grönlund-orgelet klinger bedre her enn i Toccataen, men de smale principalene og de lyse mixturene blir fortsatt i lyseste laget.

Med Hovlands *Il canto del mare* (op. 114) er vi inne i mer «modernistiske» toner. Her føler jeg at fargene i Grönlund-orgelet kommer bedre til sin rett. Herresthal klarer å forme den seksjonerte første satsen